

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλοκάρυουρος Βαρβάρας καὶ τοῦ
δεῖου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαφασκηγοῦ.

ΕΝ Τῷ, ΕΣΠΕΡΙΝΩ,

Ἐις τὸ Κύριε ἐκέκραξα, οὐχιρὰ προβόμοια τῆς αὔγιας.

(Οὐτε ἐκ τοῦ ἔνδον εε). Ἡκος πᾶς πᾶς

Ο εἶπον + ενεγκαίρως παρέστη πατέρας Ι ου λι α νη
 δι ε εκοστελη παρηκα καρεσος μαρτυρα την εν
 δο ξον Βαρβα α παν μα ετι ξιν εν α ιλου ου εαν βα
 εα νοις ζε πολ κι λοιστο ζε μω μα α παν ευκοπη
 με νον περ μοις ζοις δα α κρι ει πο Λο γε ε ζου θε
 ου α νε βο ο α ενεγκαίρως πατέρας κοι νω νον με γε νεστει
 αρτι κατα ξι ω σον φι λανθρω πε π

Μετανησούσαν η Βαρβαρά αληθείας πίπτει ουδεὶς αὐτήν
 τε την γνωστή μην προστηνει σε βει αὐτόν εχουσαντας
 αγκαλιά κατηγορίαν εν χιλίοντες καὶ νέαν κη
 σασαντας τον κατακρατοντας δοξάντας ηδη ωδη
 εαν παραχριστουσου του θεου ο ιησος εν λογικων
 παθηματωντας των θην αφανισαντας τας τοις
 περισταρχουσιν αυτας

Οτε απέφραγμα καταστούσης μαρτυρεισε μέρος τα
 την Βαρβαρά αρούραν κανονιστας τανατος την χαιροντας
 σπενδοντας τον δρόμον η νην εασπίτει απεβούσειεν
 νην τον ροσ χεριντας παρανοιας την Ιωαννανταρ
 πωμαθεισω προσηνην την νεεξαγόραν ο ιησος εντασισηπρον
 μοισηπαρθεισεν ενοισης μαρτυρευσην χορευοντας την πειση
 χριστουσουνην φριονεν την ελλαζην

«Επειρα στιχηρὰ προβόμοια τοῦ ὄσιον.
 (Τι' οὐκαστεύεταιν). Ηχος ποτε Νηντέ

Τέλος τον πάτερα την αγάπην
 Λεγε ο νόμο μα σω φεναγιε δί Θε ο λόγον Ιω
 αν νήνη Δαβίδ τον μετώδον δί πνευμα τεμφο φον κε
 νο πανην αν λόγον ποιμενικονδί γλω καλαι αλνεισα
 κο πν γαρ καλας δι ανοιαν δί εν φρασι αλ νεισ Εκκλη
 σι ας ζαρα εν στηματαδί και με λιρρον τοντονοις
 φθεγκασι δί κατα γλα και ζεισ τα περα ταδί λ κε
 ζε ενε τουσι σω θηναι τασ ψυχασηνη μων
 δί

Τέλος τον πάτερα την αγάπην
 Λεγε ο νόμο μα σω φενε σπε σιε δί Ιω αν νη γλυκορ
 ρη μον φαι ει νοτατε εε ασηρδί ο γη αι γλη της Τρια
 δοσ εδ λακ φθεισ το ο πτικονδί εισ ε ε ε δυσ εισ τον γνο
 φον το ον του πνευματοσ δί του θει ει ει ον ε μην
 ιης τα α α πορρηταδί ως Μω ν εη ης δι ε εα
 φηγασδί την μου δι κη νη κατλι ε πει αν δί λ κε τε
 ενε τουσι σω θηναι τασ ψυχασηνη μων
 δί

Τέλος τον πάτερα την αγάπην
 Λεγε ο νόμο μα σω α οι δι μεδί λακ πα δου χον φα

εε φο ρον ευ κλε η ν φη γη γηνθε λει τουρ γον η θε ω
 ρον των μυστη ρι ων του θε ον δε α γε σ ε ε πα Εκιδησι
 ας α α γηα + ζοντα δε λυ χντι + λαν τους εν διοτες
 κα α τα λαρπου γανθε η ορ γα νον εν η χε γηα τονθε
 η σαλ πιγα καλτι κε λα δονδει + κε τε εν ε τονεν
Δόξα.

In val ras ψυ χα as η η μων θηχος π τη π
 α ρπι + λ λ δε γε νος ν ν πα α α αρ ξιν κα
 ια δι πον σα α α βα αρ βα α α πα π και τον α
 εε βη πα τε πα κι εη η η γα α α α α α α α
 θε ο ον η γα α πη η η γας π ω ε ε
 νν υμ φε ε ευ ιησ π και γε ε γο ο νας με γα λεφ
 πο ρος κλη θει ει ει ει ει σα α π ον ον ι λ κε ε
 τε ευ ε
Kai νιν.
 η val za α ασ ψυ χα α ασ η η η η μων θεοτ. π π
 T ι ε μη μα κα ρι ρει γε πτα να γι + α α α πτα αρ θε

ε ε νε δ' εισ μη α νν ν μνη γει ει γου ρον α λο ο
 ο ο χε εν τον το ο ο κον π' ο γαρ α κρονως εκ Πατρος
 εκ λα ακ ψας γι ος μο ο νο ο ο γε ε νησ δ' ο αν
 ρος εκ γου ον της α γην η η σ προ ο η η πλεν δ' α ψρα
 α ετωως εαρκωω θει εις π' φη ν γει ει θε ε ε ο ο ος
 ν πα α αρχων δ' και φη γει γε νο ο πε ε νος
 α αν ιρωω πος δι η η μα ας δ' ουκ εις δι α α
 δα προσω πω πων τε μνο ο με ε ε ε νος δι αττ
 εν δι α α δι η φη ν εε ε μν δι α ενγχυτωμενω
 πε ζο ο ο με ε ε νος π' αν το ον λ λ κετεενε
 εε μην πα ακ μα κα α α α πι ι ι γε δι ε ε
 η δη η η η ναι αι τα α αυσψυχα α ας η η η
 η χ μω ω ω ω ω νν

Εις τὸν στίχον, στίχηρὰ προσόμοια τοῦ ἔσθιου.

(Ὦ τοῦ παραδόξου θείματος). Ηχος π̄ δὲ Νηχ

III Ι ω αν νη παν σοφε την Ει κλη σι αν χρι

ε
 ερουν καὶ τε φαι σῆμας αἱ φρεσίν εν ιε καὶ οὐκωταράδ
 με λω σῶν πανα οι δὲ με ḥ τη εν ερ γει α πα α
 τερού πλευρας την σην κι νν τα παν ανακρον ο με
 νος ḥ την παν αρ μο νι ον του Δα βεδ με μου με νος
 ην εν η χων ιειοις με λω δη μα ει Δ παν τας κα
 τε ε ιε ελξας
 δε

καὶ πι οι α νηρ ο φο βου με νος τον
 κι ν πι ον κι εν τας εν το τη τας αν του ιε λη
 μελ εφο σῆμα
 δ

α τερ Ι ω αν νη εν δο ξε της κα γηι κης α πο
 ερας κα πα χω δους ευγχυ γεως του χρι στου προσέσημα
 μεσδ τη γα λη νη παν ο σι ε ḥ και ιε ω πι ας
 ιει ει ας και πραιξε ως ḥ τας παν οι δι ι ους α φωστακρο
 τη τας ḥ ο ο ον τως ε πλουτη γας κατη στοις με τε δω
 κας ḥ ιε ο πρε πτε ει δι ω λακπρινο με νος δ μα και πι

ω ω za a τε

δ

χ τι κλος εν αν τι ον κυρι ον ο

β

τα να τος του ο γι ου αν του

ν

εν τε γι γε νεις εν αγηα γι την λ ε παν και γε

πην τι του ο γι ου πανη γηριν Ι ω αν του ση με

πον δε εν γε βως ανν μην σωμεν πο τας γαρ ον τας

τι ει ας ελ λακψεως π και τη δι ω ω δη το φωσεις

δε δια σιας π ω ω ω της α φα του σου εν πλαγχιν ας

κυρι ε δι γης η μεις π ε γην μεν δι δι τειν γε τον υ

περ α α γα α ιον

Δόξα Ηχος π τα ρ

ο ει ε πα α α α α τε ερ π εις πα α

α α γαν τη γη γην π εξηη λιθενο φέο ο ογγοτων
κατοφθιν μα α α τω ω ων γου π δι ο εν τοις ου

πα αντοις π ε ε ε ε περ μι γην των ων και μα α

τω ω ων γου π των δια μονων ω ω λε ε cas τας φα